

[Flygaard]

øjeblikkelig status, en oversigt over, hvordan det rent faktisk stod til. Man skal derfor sådan set ikke arbejde så meget med finansloven, men derimod tage fat på lovgivningen på en række områder, hvor man synes der er behov for ændring.

Dernæst vil jeg gerne med hensyn til det dynamiske i udgifts- og indtægtsproblematikken sige, at det må jo altid være således, at man indtil sidste øjeblik kan komme med ændringsforslag, både hvad angår indtægts siden og hvad angår udgiftssiden, men det er jo ikke ensbetydende med, at man behøver at komme med alle ændringsforslagene i sidste øjeblik, som vi i hvert fald har oplevet at fremskridtspartiet har haft en tilbøjelighed til. Man er endda kommet så sent med dem, at det ikke var muligt at underkaste dem en realitetsbehandling -- men det var måske også tilsigtet.

Som sagt vil vi gerne være med til at se på venstres forslag i udvalget, men vi stiller os nok en lille smule afventende. Vi er også nok en lille smule skeptisk indstillet over for, om man er i stand til så mange år frem at opstille nogle budgetter, som det vil være muligt rent faktisk at holde.

Bertel Haarder (V):

Jeg vil gerne sige tak til ordførerne for en overvejende positiv modtagelse af dette debatoplæg, som man næsten kan kalde det. Jeg takker for, at finansudvalgsmedlemmerne har husket deres kvaler i december og brugt erindringen om dem i vurderingen af dette forslag, for det, der sker, er jo, at vi igen i december 1980 vil stå med en finanslov, som vi ikke kan nå at lave om på, og at vi vil stå på samme måde i december 1981, hvis ikke vi sikrer nu, at regeringen besinder sig på, at den allerede før jul 1980 må lægge rammerne frem for den næstfølgende finanslov.

Jeg forstår fuldt ud, at ordførerne ikke er kommet ind på substansen i spareforslagene. Det er bl. a. nødvendiggjort af den meget knappe taletid, der er blevet stillet til rådighed for denne debat, og det er også rigtigt, at disse spareforhandlinger foregår andre steder nu, men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det er meget længe siden, forslaget er fremsat, og vi havde fra venstres side meget gerne set, at disse spareforhandlinger var kommet i gang på et meget tidligere tidspunkt. Det var

netop derfor, vi beflittede os på at komme hurtigt efter jul med dette forslag, men her står vi, og på dette punkt foregår tingene nu andre steder. Derfor er der det principielle tilbage, og da kan man tage de konkrete forslag fra venstre som et pædagogisk eksempel på, hvordan sådanne budgetteringsrammer kunne se ud. På side 2 har vi et bud på, hvordan det kunne se ud. Spørgsmålet om, hvilke tal der så skal i, kommer i anden række.

Jeg vil gerne først kommentere finansministerens bemærkninger. Han sagde bl. a., at der allerede i dag kan stilles ændringsforslag her i tinget med virkning for budgetoverslagsårene, og det er jo rigtigt, at hvis man stiller et spareforslag og får det vedtaget, så vil det vel automatisk af regeringen blive kørt ind i den næstfølgende finanslov på budgetoverslagene. Det er nu ikke sikkert, men det er rigtigt, at på den måde kan man teoretisk set lave om på budgetoverslagene. Man kan vel oven i købet tænke sig, at man kunne begynde at stille ændringsforslag, som først fik virkning det følgende år i december, så man derved havde god tid til at forberede dem, og på den måde kunne man opnå lidt af dette her. Problemet er bare -- og det har flere ordførere jo været inde på, om ikke et flertal -- at i dag står vi dér 14 dage før jul og skal tage stilling til noget, vi skal aldeles omgående træffe beslutning om detaljen, da det i hovedsagen drejer sig om ting, der skal begynde allerede 1. januar. Men selv om nu man venter med at lade det begynde 1. december -- altså næsten et år senere -- er der alligevel meget kort tid til at træffe beslutningen i, og derfor synes jeg ikke, at finansministerens første indvending er særlig seriøs, for vist kan der stilles ændringsforslag, som får virkning for budgetoverslagene, men der er jo slet ikke nogen som helst form for anstændig tid for dette ting til at behandle det, og det er det, vi skal have.

Så nævnte finansministeren, at flerårige reserver uden besvær kunne optages. Ja, det er vel mere eller mindre ligegyldigt, men det ville da være et lille skridt på vejen, hvis man også tog reserverne med i budgetoverslagene. Det har nu ikke nogen særlig gavnlig virkning, synes jeg, men tanken er noteret, og venstre har da intet imod, at man gør det.